

Ministerie van Verkeer en Waterstaat

Aan
de voorzitter van de Tweede Kamer der
Staten-Generaal
Binnenhof 4
2513 AA DEN HAAG

Contactpersoon	Doorkiesnummer
-	-
Datum	Bijlage(n)
2 februari 2004	-
Ons kenmerk	Uw kenmerk
DGP/WV/U.04.00212	VW-03-954
Onderwerp	
Klacht H. Roelfs inzake werkwijze CBR (Code 100, Regeling eisen rijgeschiktheid)	

Geachte voorzitter,

Bij brief van 18 december 2003 heeft de voorzitter van de Vaste Kamercommissie voor Verkeer en Waterstaat mij verzocht om een reactie te mogen vernemen op het schrijven van 4 december 2003 van de heer H. Roelfs te Vlaardingen inzake de Werkwijze van het CBR. Bij deze voldoe ik aan dit verzoek.

Anders dan het woord suggereert, is het rijbewijs een vergunning. Om het rijbewijs te verkrijgen en te behouden dient de houder van het rijbewijs onder andere aan een aantal voorwaarden te voldoen op het gebied van rijvaardigheid en rijgeschiktheid. Het CBR is de rechtspersoon, zelfstandig bestuursorgaan die de wettelijke taak/bevoegdheid heeft in het belang van de verkeersveiligheid om verklaringen van rijvaardigheid en verklaringen van rijgeschiktheid af te geven.

Gezien de inhoud en bijlagen behorende bij de brief van de heer Roelfs betreft het hier alleen de verklaring van geschiktheid en de handelwijze van diverse instanties hierin. Het CBR geeft Verklaringen van geschiktheid af indien een aanvrager voldoet aan de daarvoor door de Minister van Verkeer en Waterstaat in de Regeling eisen geschiktheid 2000 gestelde eisen.

In deze Regeling is vastgelegd dat bij bepaalde medische omstandigheden er strengere eisen dienen te worden gesteld aan personen die het rijbewijs van groep 1 (personenauto's en motoren) beroepsmatig gebruiken. Overigens is in deze in de Regeling genoemde gevallen afgifte van een rijbewijs van groep 2 (vrachtauto's en bus) evenmin mogelijk.

Postbus 20901, 2500 EX Den Haag
Bezoekadres Plesmanweg 1-6, 2597 JG Den Haag

Telefoon 070 - 351 6171
Fax 070 - 351 7895

Deze bepalingen betreffen personen waarbij een implanteerbare cardioverter-defibrillator is geplaatst, of waarbij sprake is (geweest) van hersentumoren of bepaalde doorbloedingsstoornissen van de hersenen, zoals een hersenbloeding of -infarct. De ~~Minister van~~ Waterstaat heeft hierbij adviezen van de Gezondheidsraad gevolgd.

In een dergelijk geval geeft het CBR - op grond van lid 6 van artikel 103 Reglement rijbewijzen - een Verklaring van geschiktheid af met als beperking dat het motorrijtuig slechts gebruikt kan worden voor privé-doeleinden.

Conform de Regeling coderingen beperkingen rijbevoegdheid wordt deze beperking aangeduid met een zogenaamde "code 100: alleen tijdens privé-gebruik". Deze code dient op het af te geven rijbewijs te worden overgenomen.

Indien een Verklaring van geschiktheid met deze code 100 wordt afgegeven, betekent dat dat beroepsmatig gebruik van het rijbewijs niet (meer) is toegestaan.

Tegen een dergelijke beslissing van het CBR kan een belanghebbende ingevolge de Algemene wet bestuursrecht bezwaar maken, vervolgens staat beroep open bij de Sector Bestuursrecht van de Rechtbank. De Hoger beroepsinstantie is de Afdeling bestuursrechtpraak van de Raad van State.

In deze juridische procedures komt regelmatig de vraag aan de orde wat moet worden verstaan onder privé dan wel beroepsmatig gebruik. In diverse brieven heeft Verkeer en Waterstaat desgevraagd aangegeven dat woon-werkverkeer valt onder privé-gebruik, terwijl vervoer van bedrijf naar een -wisselende - werkplek gekwalificeerd moet worden als beroepsmatig gebruik.

Ten aanzien van de individuele situatie van de heer Roelfs kan het volgende opgemerkt worden.

Aan de heer Roelfs is op diens aanvraag en na toetsing van diens medische gegevens aan genoemde geschiktheidseisen een Verklaring van geschiktheid verstrekt met "code 100: alleen tijdens privé-gebruik".

Tegen deze beslissing is bezwaar gemaakt, waarbij overigens de medische gegevens niet werden bestreden, het bezwaar betreft de gevolgen van de genoemde code 100. Na de heer Roelfs te hebben gehoord heeft het CBR diens bezwaar ongegrond verklaard. Vervolgens is beroep ingesteld tegen deze beslissing op bezwaar, welk beroep bij de Rechtbank Rotterdam thans in behandeling is.

Dat de minister niet treedt in afhandeling van individuele zaken door het CBR is juist, te meer nu de kwestie door betrokkene is voorgelegd aan de rechter.

Aangaande de uitspraak van de Rechtbank Breda (augustus 2003) alsook de uitspraak van de Rechtbank Den Haag (december 2003) in een vergelijkbaar geval, wordt het volgende opgemerkt.

De Rechter overweegt in bedoelde uitspraak dat de Regeling (eisen geschiktheid 2000) geen mogelijkheid biedt om onderscheid te maken tussen beroepschauffeurs en personen die af en toe in werktijd met de auto rijden en stelt dat het aan de wet- en regelgever is hierin al dan niet een wijziging aan te brengen.

Vervolgens echter verklaart de Rechter het beroep ongegrond en laat de afgegeven Verklaring van geschiktheid in stand. De Rechter heeft zich derhalve wel degelijk bevoegd geacht om uitspraak te doen.

Overigens is juist dat de Rechtbank te Breda niet bevoegd is om uitspraak te doen in de kwestie van de heer Roelfs; dat is de Rechtbank te Rotterdam.

In het geval van de heer Roelfs, die als vertegenwoordiger verantwoordelijk is voor een bepaald rayon, waarvoor hij per werkdag verschillende werkplekken dient te bezoeken, moge duidelijk zijn dat hierbij de term privé-gebruik niet aan de orde is. Hier is sprake van beroepsmatig gebruik, waarvoor op grond van de medische omstandigheden geen Verklaring van geschiktheid - en derhalve geen rijbewijs - kan worden afgegeven.

Omtrent de samenloop tussen het gestelde in de Regeling eisen geschiktheid 2000 en (de reïntegratie in) het arbeidsproces, wordt verwezen naar de uitvoerige beantwoording op 19 november 2002 van de door mevrouw Noorman-den Uyl gestelde Kamervragen door de Minister van Verkeer en Waterstaat, mede namens de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (Tweede Kamer, vergaderjaar 2002-2003 aanhangsel nr. 389).

Ik ben me ervan bewust dat in deze zaak het individuele belang ernstig geschaad wordt en het aflegt tegen het algemeen belang van de verkeersveiligheid.

De litigieuze Regeling laat in dit soort zaken geen ruimte voor een bijzondere belangenafweging door het CBR bij de afgifte van verklaringen van geschiktheid.

De in de Regeling opgenomen voorschriften hebben immers het karakter van een imperatief wettelijk voorschrift, waarbij geen ruimte wordt geboden voor een belangenafweging. In een aantal rechterlijke uitspraken is dit standpunt inmiddels als rechtens juist bevestigd.

Een afschrift van deze brief zend ik ook, ter kennisneming, aan de heer Roelfs.

Hoogachtend,

DE MINISTER VAN VERKEER EN WATERSTAAT,

Karla Peijs